

Kányádi Sándor: Fehér sirálpár...

Fehér sirálpár röppent a mélykék
esti égre, szárny szárny mellett, hogy
szinte egynek véltem. De szétnyíltak
odafönt, s kettős rakétarózsaként hulltak
alá a szelíd habokra.

Egy pillanat volt az egész, egy villanás,
És évek óta magam előtt látom azt a
finom, kétfelé hajló fehér vonalkát,
melyet az a sirálpár rajzolt a mélykék
esti égre.

